

[Poul Nødgaard]

Da Hovedstadsrådet skulle nedlægges, fremkom der også et antal af indsigelser. Landet ville på det nærmeste bryde sammen, hvis dette organ blev nedlagt. Hovedstadsrådet blev nedlagt, heldigvis, og skatteyderne blev sparet for en masse overadministration og opgaverne lagt ud bl.a. til kommunerne.

På samme måde tror Fremskridtspartiet, at det vil være muligt at nedlægge amtskommunerne, hvilket vil give en betydelig smidigere offentlig administration. Der kan næppe heller være tvivl om, at der også ligger en økonomisk gevinst i forslaget i form af administrative lettelser.

Det, som de politiske partier med rette kan fokusere på, er spørgsmålet om, hvordan de opgaver, som amterne for tiden forvalter, fremover skal blive administreret. Det er naturligvis kun muligt her at give eksempler på løsningen af nogle af de største amtslige opgaver.

Det har længe ligget klart, at Danmark på vejområdet ikke i længden kan opretholde tre vejmyndigheder. På dette område vil det være ganske enkelt at lade kommunerne og staten fordele det amtslige vejnet imellem sig. For at blive i den tekniske verden forestiller jeg mig også, at miljøopgaverne rimeligt let kan placeres hos kommunerne.

På det vel nok mest vitale amtslige område, nemlig sygehusene, forestiller Fremskridtspartiet sig, at sygehusene bør være selvstyrende direkte under sundhedsministeren. Nu vil nogen omgående sige: Centralisme. Men dette vil være helt forkert, for på sygehusområdet forestiller jeg mig, at den kommune, hvor sygehuset ligger, under én eller anden form godt kan blive inddraget i den daglige drift, f.eks. i form af et brugerråd, hvor den administrerende sygehuschef i samråd med personalet skal få sygehuset til at fungere.

Jeg vil ikke her i dag skyde med skarpt på vores sygehuspolitik i Danmark, men blot ganske stilfærdigt bemærke, at mange amter har foretaget og også fremover vil foretage meget prestigeagtigt sygehusbyggeri. Når det først efterfølgende er konstateret, hvad drift og anlæg løber op i, så kommer turen til nedlæggelse af de mindre sygehuse. Det vil være helt unødvendigt her i denne korte ordførertale at give eksempler på det her fremførte.

Med staten som økonomisk ansvarlig for vore sygehuse vil vi opnå et mere ensartet syge-

husvæsen, hvor de nuværende stive amtsgrænser vil være en saga blot, hvilket vil være helt i tråd med befolkningens ønsker.

For befolkningen virker amtskommunerne også som noget helt fjernt. Ikke ret mange borgere ved, hvad amterne i virkeligheden beskæftiger sig med. Heller ikke den omstændighed, at amterne nu og da på forskellig vis laver reklamefremstød, synes at virke på befolkningens interesse, hvilket også kommer til udtryk ved valgene, hvor kun den omstændighed, at amtsvalget holdes samme dag som kommunalvalget, giver en rimelig valgdeltagelse, hvor det er givet, at det er kommunalvalget, der får vælgerne til valgurnen.

Af de mange breve, jeg har modtaget – og de er ikke alle fra partifæller – står det mig mere og mere klart, at Folketinget ikke i længden kan blive ved med at fastholde, at amterne skal bevares. Derfor er det da også glædeligt at konstatere, at i de 2 år, der er gået, siden vort forslag sidst var til behandling, er der sket et vist politisk tøbrud.

Lad mig her starte med De Konservative, hvor selveste statsministeren med passende mellemrum taler om amternes nedlæggelse. Dette klare signal fra statsministeren er Fremskridtspartiet glad for, og det blev fint fulgt op i dag af ordføreren.

Det andet regeringsparti, Venstre, har det lidt vanskeligere. Det er vel næppe helt forkert at antage, at ønsket om en bevarelse af amterne hænger nøje – og jeg understreger »nøje« – sammen med, at Venstre sidder på et meget stort antal amtsborgmesterposter, og at disse magtfulde personer lægger et pres på deres parti, som folketingsgruppen tilsyneladende ikke kan stå for, koste hvad det vil.

Det er dog glædeligt at konstatere, at en del Venstrefolketingsmedlemmer på det seneste ikke har været afvisende over for Fremskridtspartiets lovforslag. Det gælder f.eks. såvel hr. Erik Larsen som hr. Peter Brixtofte, der i Amtsrådsforeningens blad den 19. februar 1991 er citeret for at have udtalt sig til fordel for amternes nedlæggelse. Jeg må stærkt appellere til Venstre, at man ændrer signaler, så der ikke kommer til at gå endnu 10 år, før vi får amterne nedlagt. De burde aldrig have været oprettet; så var mange skatteyderkroner blevet sparet. Men lad os nu se fremad. Det kan som bekendt ikke nytte at græde over spildt mælk.